

Arrest

nr. 264 483 van 29 november 2021
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat S. DELHEZ
Avenue de Fidevoye 9
5530 YVOIR

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraanse nationaliteit te zijn, op 22 februari 2021 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 19 januari 2021.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 21 september 2021 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 8 november 2021.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die *loco* advocaat S. DELHEZ verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché L. VANDERVOORT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een etnische Fars, afkomstig uit de stad Teheran en u bent Iraans staatsburger. U bent ongehuwd en u heeft microbiologie gestudeerd.

U werd geboren als homoseksueel in een moslimgezin waar er veel belang werd gehecht aan de islam en het praktiseren. Ook u praktiseerde vroeger, maar naarmate u ouder werd kreeg u meer en meer een afkeer van de islam. U heeft momenteel geen geloof en u bent wat aan het verkennen. In Iran ging u reeds enkele keren naar de huiskerk om het christendom beter te leren kennen. U was vroeger heel hecht met uw vader die tewerkgesteld was bij de Sepah. Naarmate u ouder werd zag u waar de Sepah en Basij echt mee bezig waren en u wou er niks mee te maken hebben. Dit was de aanleiding voor u om politieke activiteiten te ontwikkelen. In 1388 of 1389 vormde u met een groepje medestudenten van de

universiteit, een soort vereniging, genaamd Fa'lane Sabze Iran. Dit was geïnspireerd op de groene beweging en jullie hielden bijeenkomsten en organiseerden demonstraties. Uw vader had echter door dat er iets aan de hand was aangezien jullie niet meer zo hecht waren en hij liet u volgen door enkele van zijn medewerkers. Op een bepaald moment werd u gearresteerd aan het revolutieplein wegens een betoging, maar na twee dagen werd u vrijgelaten wegens een tekort aan bewijzen.

Vanaf het moment dat u bewust werd van uw seksualiteit ontdekte u dat u niet over vrouwen fantaseerde maar over mannen. U had zelf geen problemen met uw seksuele geaardheid, maar het frustreerde u wel dat u het moest verbergen voor de buitenwereld. Op de universiteit verklapte één van uw medestudenten A.A.Z. (...) dat u op mannen viel tegen een medestudente zodat zij u eindelijk met rust zou laten. Dit viel niet in goede aard en al snel ging het rond dat u homoseksueel was. Rond de nieuwjaarsperiode drie jaar geleden (maart-april 2017) gingen uw ouders een paar dagen op familiebezoek. U dacht het huis voor u alleen te hebben dus nodigde u een vriend uit. U werd op heterdaad betrapt in de woonkamer door uw vader die onverwacht terug thuis kwam. Vijf maanden voor het verkrijgen van uw visum ging u bij Said wonen omdat er thuis teveel problemen waren.

U ging een visum voor België aanvragen in september 2018. Dit deed u onder het mom van een wedstrijd gewichtheffen. Dit visum werd u uitgereikt in oktober 2018. U verliet Iran op 4 of 5 oktober 2018. Twee dagen later kwam u aan in België maar reisde verder naar Duitsland. U verbleef enkele maanden in Duitsland in afwachting om naar Engeland te gaan en daar een verzoek in te dienen. Dit lukte niet, waarna u in februari 2019 toch in Duitsland een verzoek om internationale bescherming indiende. In Duitsland vertelde u niets over uw seksuele geaardheid en gaf als reden van uw verzoek de schrik tegenover uw vader op. U durfde op dat moment uw seksuele geaardheid niet aanhalen uit schrik voor de Dublinwet en om teruggestuurd te worden naar Iran. U gaf zelf aan dat u terug naar België wou keren om hier een verzoek om internationale bescherming in te dienen. Dat deed u en op 27.06.2019 diende u een verzoek om internationale bescherming in in België.

Volgens uw verklaringen vreest u vervolging door uw vader omwille van uw seksuele geaardheid en daarnaast vreest u de Iraanse autoriteiten omwille van uw politieke activiteiten.

Ter staving van uw verzoek om internationale bescherming legde u een kopie van uw shenasnameh, kopies van de shenasnamehs van uw moeder en vader, uw universitair diploma, certificaten betreffende uw overwinningen in het gewichtheffen, twee artikels over uw vader als gewichtheffer en als secretaris van de scheidsrechtersvereniging binnen het gewichtheffen, foto's van u aan het werk als microbioloog en een lidkaart van uw vader bij de Basij atleten neer.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen op grond van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier van oordeel is dat er in uw hoofde bepaalde bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen. U verzocht het Commissariaat-generaal om te worden bijgestaan door een tolk van het vrouwelijke geslacht (Vragenlijst CGVS, punt 3, vraag 6, d.d. 09.09.2019). Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er u steunmaatregelen verleend in het kader van uw verzoek door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen en werd u zowel een protection officer als een tolk van het vrouwelijke geslacht toegewezen. Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Volgens uw verklaringen vreest u vervolging door uw vader omwille van uw seksuele geaardheid en daarnaast vreest u de Iraanse autoriteiten omwille van uw politieke activiteiten (CGVS II, p. 4-5). U heeft niet kunnen overtuigen van uw seksuele geaardheid, noch van uw politieke activiteiten en de problemen die u hierdoor heeft gekend in Iran.

In verband met uw seksuele geaardheid dient er eerst en vooral gewezen te worden op meerdere tegenstrijdigheden die de geloofwaardigheid van uw asielrelaas onderuit halen. Vooreerst dient opgemerkt te worden dat u inconsistente en tegenstrijdige verklaringen aflegt tussen uw eerste persoonlijk onderhoud d.d. 17.08.2020 en uw tweede persoonlijk onderhoud d.d. 06.11.2020.

Verder stelt het CGVS vast dat u vaag en weinig diepgaand praat over het proces met betrekking tot uw gewaarwording van uw seksuele geaardheid. Zo verklaart u tijdens het eerste persoonlijk onderhoud dat u zich bewust werd van uw seksuele geaardheid in de basisschool, ongeveer in het derde leerjaar (CGVS I, p. 14). U gaat verder en vertelt dat u er nooit problemen mee hebt gehad, u niet schaamde of dacht er iets mis met u was (CGVS I, p. 14). Nochtans vertelt u tijdens het tweede persoonlijk onderhoud dat u 14-15 jaar was toen u merkte dat u aantrekkingskracht voelde tot jongens (CGVS II, p. 12-13). U verklaart te experimenteren met jongens sinds u vijftien jaar oud was. Op dat moment wou u nog niet toegeven aan uzelf dat u homoseksueel was (CGVS II, p. 12-13). U denkt dat u vanaf 1386-

1387 (2007-2008), toen u 17 of 18 jaar oud was, begon te aanvaarden dat uw gevoelens niet meer zullen veranderen (CGVS II, p. 12-13). U vertelt dat de bewustwording van uw gevoelens naar mannen toe ervoor zorgde dat u beseftte dat er voor u geen plek was in Iran. Het gaf u geen goed gevoel (CGVS II, p. 13). Deze volstrekt tegenstrijdige verklaringen over wanneer u uw seksuele oriëntatie ontdekte en met welke gevoelens deze ontdekking gepaard ging haalt het geloof in uw voorgehouden geaardheid sterk onderuit. Verder haalt u het voorbeeld aan van hoe u als 14-15 jarige naar het zwembad ging en merkte dat u anders naar mannen keek (CGVS II, p. 13). U vertelt over één van uw vrienden, waarmee u intiemer werd naar aanleiding van dat zwembadbezoek en jullie gingen experimenteren (CGVS II, p. 13). Wanneer u later wordt gevraagd naar de jongen van het zwembad, dan verklaart u dat hij A.A. (...) heet. Plots situeert u deze gebeurtenis in een hele andere periode, namelijk toen u 22 of 23 jaar was (CGVS II, p. 15). Dat u over een centrale gebeurtenis in uw beleving van uw geaardheid evenmin eenduidige verklaringen kan afleggen doet verder twijfelen over uw homoseksuele geaardheid en komt uw geloofwaardigheid niet ten goede.

Betreffende het incident waarbij uw vader te weten kwam over uw seksuele geaardheid verklaarde u op de DVZ d.d. 09.09.2019 dat uw vader u op heterdaad betrapte in de slaapkamer met uw vriend (Vragenlijst CGVS, vraag 5). Tijdens het eerste persoonlijk onderhoud verklaart u echter dat u betrapt werd in de woonkamer of hal door uw vader terwijl uw ouders in de nieuwjaarsperiode familie gingen bezoeken en ze onverwacht thuis kwamen (CGVS I, p. 13). Tijdens het tweede persoonlijk onderhoud heeft u het echter opnieuw over de slaapkamer (CGVS II, p. 10). Gevraagd wie uw vriend was waarmee u betrapt werd, antwoordt u dat u het op dit moment niet kan zeggen omdat er veel door uw hoofd gaat en u even niet op zijn naam komt (CGVS I, p. 16). U gaat verder en zegt dat het eigenlijk geen serieuze relatie was en u zich niet zo lang kan concentreren. U vertelt dat u niet zoveel geslapen hebt en veel gewerkt heeft in het weekend (CGVS I, p. 16). Dat u de naam van uw toenmalige vriend niet meer weet is opmerkelijk. Zeker aangezien dit incident ervoor zorgde dat uw ouders op de hoogte kwamen van uw seksuele geaardheid en u daardoor het huis heeft moeten verlaten. Er kan verondersteld worden dat deze gebeurtenis die een grote invloed heeft gehad op uw leven in Iran in uw geheugen staat gegrift. Tijdens het tweede persoonlijk onderhoud verklaart u echter dat deze persoon Nima heet, dat u hem heeft leren kennen op internet en 3 à 4 keren met hem hebt afgesproken (CGVS II, p. 16). Dit is opvallend, want tijdens uw eerste onderhoud had u het ook reeds over Nima. Tijdens het eerste interview koppelde u Nima niet aan het incident waarbij u betrapt werd. Dit was toen een man waarmee u een relatie had gedurende acht maanden of zelfs langer (CGVS I, p. 17). Volgens uw verklaringen eindigde jullie relatie omdat zijn familie te weten is gekomen dat hij homoseksueel is, en sindsdien hoorde u niets meer van hem (CGVS I, p. 17). Tijdens het tweede persoonlijk onderhoud vertelt u over uw relatie met Nima dat u niet lang samen was met hem, slechts een maand of twee. Volgens uw verklaringen eindigde de relatie deze keer omdat jullie niet veel overeenkomsten hadden en jullie gingen elk jullie eigen weg als vrienden (CGVS II, p. 18). Voorgaande vaststelling zetten de waarachtigheid van uw asielmotieven op de helling.

Ook over Ali Reza A.Z. (...) lijken uw verklaringen over de twee onderhouden uiteen te lopen. Ali Reza A.Z. (...) is volgens uw verklaringen tijdens het eerste persoonlijk onderhoud een medestudent uit Karaj die op de hoogte was uw seksuele geaardheid en die dit als grapje, samen met Shoheil heeft geuit naar een medestudente die een oogje op u had. Ook u grapte mee dat u inderdaad op mannen viel. Zo hoopte u dat ze eindelijk ging stoppen met haar avances (CGVS I, p. 13-15). In het tweede persoonlijk onderhoud is Ali Reza A.Z. (...) ineens de jongen van het zwembad met wie u een seksuele relatie had (CGVS II, p. 15). Wanneer u geconfronteerd wordt met deze vaststelling antwoordt u dat het wel om een misverstand moet gaan, aangezien er twee Alireza's zijn. Één die in Karaj studeerde en de andere was de jongen van in de buurt waar u een relatie mee had. U herhaalt dat u zich missproken moet hebben of het niet duidelijk zal uitgelegd hebben (CGVS II, p. 18). Dit is niet ernstig. U gebruikte duidelijk dezelfde achternaam (CGVS I, p. 15; CGVS II, p. 15). Aangezien u beide Alireza's goed kende en ze beiden een belangrijke rol spelen in uw relaas kan er verwacht worden dat u een betere kennis van hun elementaire identiteitsgegevens aan de dag legt.

Ook over Vahid (Wahid) N. (...) bent u niet eenduidig. Tijdens het eerste persoonlijk onderhoud vertelt u dat Vahid N. (...) uw vriendje was in Duitsland. Hier verklaart u dat jullie een serieuze relatie hadden en zelfs al over trouwen hadden gesproken. Hij kampte met een zware depressie en hij werd teruggestuurd naar Iran (CGVS I, p. 16-17). Tijdens het tweede persoonlijk onderhoud heeft u het opnieuw over Vahid N. (...) maar deze keer haalt u aan dat N. (...) verliefd was op u, maar u niet verliefd was op hem en dat u geen toekomst zag in een serieuze relatie of huwelijk met hem (CGVS II, p. 15-16). Dat u ook over uw relatie met Vahid geen eensluitende verklaringen kan afleggen haalt het geloof in de voorgehouden homoseksuele relatie onderuit en doet dan ook afbreuk aan het geloof in uw verklaarde seksuele oriëntatie. De vaststellingen zetten uw geloofwaardigheid verder op de helling.

Tijdens het tweede persoonlijk onderhoud kan u de gebeurtenis waarbij uw vader u betrapte met uw vriend zelfs niet meer plaatsen in de tijd. U geeft weer dat het enkele maanden was voor uw

visumaanvraag was en dat u door deze gebeurtenis het huis uit moest (CGVS II, p. 10). Zo verklaart u dat u tot op dat moment nog thuis woonde bij uw ouders (CGVS II, p. 10) terwijl u tijdens het eerste persoonlijk onderhoud nochtans verklaarde dat u op dat moment niet meer thuis bij uw ouders woonde, maar u een sleutel had en soms nog langsging om uw moeder te bezoeken (CGVS I, p. 13). Deze markante tegenstrijdigheid doet het geloof in uw relaas verder afbrokkelen. Dat u bovendien ook het einde van uw verhaal verandert is opmerkelijk. Tijdens het eerste persoonlijk onderhoud vertelt u dat u naar buiten bent kunnen lopen toen uw vader u aanviel, u in de auto sprong van uw vriendje en jullie zijn weggereden. Jullie gingen naar zijn huis waar u een tijdje logeerde (CGVS I, p. 17). U vertelt dat u niet naar uw vriend Said ging omdat uw ouders hem ook wisten wonen en u hem niet in de problemen wou brengen (CGVS I, p. 17). Echter vertelt u tijdens het tweede persoonlijke onderhoud dat terwijl uw vader u klappen gaf, u het huis ontvluchtte. Daarna belde u Said en kwam hij u ophalen en bracht kleren voor u mee (CGVS II, p. 16). Dat u plots kan bellen naar Said is bijzonder, aangezien u volgens uw eerdere verklaringen beide geen gsm bij had op het moment dat u betrap werd (CGVS I, p. 13). Ook deze tegenstrijdigheid getuigt niet van een waarachtig relaas, waardoor er kan geconcludeerd worden dat u niet in staat bent eensluidende verklaringen af te leggen. Dit doet het geloof in uw voorstelling van de wijze waarop uw ouders uw seksuele geaardheid vernamen en de problemen die u hierdoor ondervond verder afbrokkelen.

Daarnaast verklaart u tijdens uw eerste persoonlijk onderhoud dat u in Iran gebruik maakte van websites en verschillende plaatsen kent waar homoseksuelen elkaar kunnen ontmoeten (CGVS I, p. 14-15, 17). Bovendien verklaart u tijdens uw tweede persoonlijk onderhoud dat u zich soms alleen voelt en graag wat meer naar plaatsen wilt gaan waar homoseksuelen elkaar ontmoeten (CGVS II, p. 17). Dan is het wel merkwaardig dat u in België geen idee heeft van clubs of bars waar homoseksuelen elkaar ontmoeten (CGVS II, p. 17). Integendeel, u ontwijkt verschillende keren de vraag en begint over uw problemen in het opvangcentrum en over de taalbarrière (CGVS II, p. 17). Wanneer u wordt gevraagd of u internetsites en applicaties kent, dan antwoordt u dat u weet dat ze bestaan, maar er geen kent (CGVS II, p. 17). U verklaart indien u zou weten welke apps er bestaan, u die zeker zal installeren (CGVS II, p. 17). U vraagt zelfs aan het CGVS waar u terecht zou kunnen om mensen te ontmoeten (CGVS II, p. 17). Wanneer u wordt geconfronteerd met de vraag waarom u de moeite niet doet en gewoon op internet zoekt welke mogelijkheden er bestaan om iemand te leren kennen, als u dat graag wilt, dan antwoordt u dat de bars nu zijn gesloten en dat u wel reeds in het Farsi heeft gezocht naar applicaties maar u die niet vond (CGVS II, p. 17-18). Uw uitleg dat u niet weet hoe u dit in het Frans of Engels moet opzoeken is geen afdoende reden voor een universitair geschoolde volwassen man met een behulpzame sociale assistente (CGVS II, p. 17,18). Nochtans gaf u zelf aan dat u een enorme behoefte heeft aan sociale contacten en graag een vaste stabiele relatie zou willen, maar daar handelt u helemaal niet naar (CGVS I, p. 15; CGVS II, p.17). Uw houding en gebrek aan interesse plaatsen wederom vraagtekens bij de geloofwaardigheid van uw beweerde seksuele geaardheid.

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen kan er geen enkel geloof worden gehecht aan uw voorgehouden seksuele geaardheid.

Er kan dan ook niet het minste geloof gehecht worden aan uw beweerde vervolging door uw vader omwille van uw gepretendeerde homoseksuele geaardheid.

Wat betreft uw politieke activiteiten in Iran waar u ook een vrees aan koppelt (CGVS II, p. 5), moet er besloten worden dat u ook daarover niet consistent bent. Zo verklaart u tijdens het eerste persoonlijk onderhoud dat u in Iran niet zoveel politieke activiteiten gehad heeft (CGVS I, p. 5). Eerder verklaarde u echter al op de DVZ d.d. 09.09.2019 dat u één jaar lid was van de partij Jonbesh Meli (vragenlijst CGVS, vraag 5), terwijl u tijdens het persoonlijk onderhoud verklaart dat u geen deel uitmaakte van een vereniging of partij, maar dat u met Said en nog een aantal vrienden deelnam aan demonstraties (CGVS I, p. 5). Wanneer er u wordt gevraagd of het over bijeenkomsten ging en het dus niet echt een vereniging of partij is, antwoordt u dat de partij niet geregistreerd was, maar wel Fa'alane Sabze Iran heette (CGVS I, p. 6). U verklaart actief te zijn sinds het jaar 1388 of 1389 (2009 of 2010), tot vlak voor uw vertrek uit Iran op 4 of 5 oktober 2018 (CGVS I, p. 6-7). Deze uitspraken vallen bijgevolg op geen enkele manier te rijmen met de verklaringen die u bij de DVZ aflegde. Wanneer er u wordt gevraagd waarom u besloot zich aan te sluiten bij de partij haalt u opnieuw uw vader aan en hoe hij u betrapte op heterdaad en dat vanaf toen alles mis ging (CGVS I, p. 6). Deze verklaring strookt niet met uw andere verklaringen waarbij u eerder antwoordde dat u sinds 1388 of 1389 deel uitmaakt van de partij, dit dus lang voor u betrap werd door uw vader in maart of april 2017. Wanneer u geconfronteerd wordt met uw antwoorden op de DVZ waar u verklaarde voor één jaar deel uit te maken van de partij Jonbesh Meli, vergoelijkt u dat u Jonbesh Meli heeft gezegd omdat deze groep actief is in Teheran en jullie een gezamenlijk doel en ongeveer dezelfde activiteiten hebben (CGVS I, p. 7). In verband met de periode dat u actief was verklaart u dat u heel actief was gedurende één jaar, maar daarna meer de partij ondersteunde (CGVS I, p. 7). Uw verschillende verklaren vallen niet met elkaar te rijmen en komen uw

geloofwaardigheid niet ten goede. Gezien bovenstaande tegenstrijdigheden kan er geen geloof worden gehecht aan uw politiek activisme in Iran.

Hoewel de bedrieglijkheid van uw politieke activiteiten verhinderen dat er geloof kan gehecht worden aan de vervolgingsfeiten die eruit voort vloeien kan er ten overvloede opgemerkt worden dat ook de vervolgingsfeiten op zich niet kunnen overtuigen van een beschermingsnood in uw hoofde. U heeft het wel over een arrestatie tijdens een betoging, maar uit uw verklaringen blijkt dat u vrijgelaten werd omdat er geen bewijzen waren van uw deelname aan dit protest (CGVS I, p. 8). Nergens uit uw verklaringen blijkt dat u hierdoor nog problemen zou kennen. U sprak op de DVZ d.d. 09.09.2019 ook over een incident waarbij u neergestoken werd met een mes door een vriend van uw vader (vragenlijst CGVS, vraag 5). Dit haalt u niet aan tijdens het persoonlijk onderhoud. U spreekt wel over verwondingen door de autoriteiten tijdens het protest (CGVS I, p. 12). U beweert inzake deze gebeurtenis over bewijsstukken te beschikken en meent dat uw advocaat deze zou doorsturen maar het CGVS heeft niets ontvangen omtrent dit incident (CGVS I, p. 12). Daarnaast haalt u tijdens uw tweede persoonlijk onderhoud aan nog recent berichten te hebben ontvangen van Madjid K. (...), een werknemer van uw vader. Er werd u gevraagd om ook deze berichten door te sturen, maar tot op heden heeft het Commissariaat-generaal niets ontvangen (CGVS II, p. 5, 18-19). Dat u nalaat om de bewijsstukken die u ter beschikking heeft aan het CGVS over te maken schaadt andermaal het geloof in de voorgehouden incidenten. Bijkomend haalt u ook aan dat u in Duitsland politieke activiteiten had (CGVS II, p. 4). Zo verklaart u dat u in Duitsland eens had afgesproken met nog andere personen om een actie te voeren tegen de doodstraf in Iran voor politieke gevangenen. Jullie hebben een aantal keren gebrainstormd over acties, maar nergens vertelt u dat u effectief aan acties hebt deelgenomen (CGVS II, p. 4). U hebt bijgevolg door middel van uw verklaringen niet aannemelijk gemaakt dat u na uw vlucht uit Iran alsnog in het vizier van de Iraanse autoriteiten zal komen omwille van uw politiek activisme.

In verband met de relatie die u had met uw vader bent u ook op zijn allerminst consistent. Terwijl u tijdens het eerste persoonlijk onderhoud nog verklaart dat u vroeger erg gesteld was op uw vader en u een hechte band had tot u doorhad wat voor werk hij deed binnen de Iraanse autoriteiten (CGVS I, p. 6-7), verklaart u tijdens het tweede persoonlijk onderhoud dan weer dat de band eigenlijk nooit goed is geweest, als sinds uw kindertijd (CGVS II, p. 11). U verklaart dat u nooit een band hebt kunnen opbouwen omdat hij altijd heel autoritair was en uw moeder mishandelde (CGVS II, p. 11). Wanneer u gevraagd wordt wat de functie is van uw vader bij de Iraanse autoriteiten, dan moet u bekennen dat u niet weet wat zijn functie of graad precies is. U weet ook niet sinds wanneer uw vader is tewerkgesteld bij de overheid (CGVS II, p. 6-8). U vertelt enkel dat het een hoge functie was (CGVS II, p. 7). Er mag van u verwacht worden indien u uw vader en zijn medewerkers vreest, dat u tenminste op de hoogte bent wat uw vader precies doet bij de overheid en over welke functie en graad hij beschikt. Na uw tweede persoonlijk onderhoud stuurde u nog een foto door van de lidkaart van uw vader, waar in staat dat uw vader lid is de 'Basij Office of Athletes' sinds 1 augustus 2013 en legt u een artikel neer waarin hij als secretaris van de Iraanse scheidsrechtersvereniging binnen het gewichtheffen wordt aangeduid. Deze stukken kunnen geen van beiden uw these dat uw vader een hoge functie binnen de Basij heeft ondersteunen. Aangezien u de positie van uw vader centraal plaatst in uw vervolgingsverhaal schaadt uw onvermogen om zijn positie aan de hand van verklaringen of stukken aan te tonen verder uw vluchtverhaal.

U heeft dan ook niet aannemelijk gemaakt dat er bij terugkeer naar Iran in uw hoofde een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie zou bestaan, noch dat u in geval van terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet.

U heeft bovenstaande appreciatie niet kunnen ombuigen met de door u neergelegde documenten. De kopieën van uw shenasnameh en de shenasnamehs van uw ouders vormen een bewijs van nationaliteit en identiteit, hetgeen niet ter discussie staat. Daarnaast werd u gevraagd om een kopie van uw paspoort door te sturen, maar tot op heden heeft het commissariaat-generaal niks ontvangen omtrent uw paspoort (CGVS II, p. 6, 19). Uw universitair diploma, de door u behaalde certificaten als gewichtheffer, de artikels over de activiteiten van uw vader binnen deze sporttak in Iran en de twee foto's van u missen bewijskracht om uw asielmotieven te onderschrijven. Deze stukken zeggen immers louter iets over uw scholingsgraad, beroepsactiviteiten en de verwezenlijkingen van u en uw vader binnen het gewichtheffen. De lidkaart van uw vader werd hierboven reeds besproken.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Het verzoekschrift

2.1. Verzoeker beroept zich in een eerste, en tevens enig, middel op de schending van: "artikel 1, Afdeling A, §2 van het verdrag van Genève van 28 juli 1951, van artikelen 48/3, 48/4, 48/7 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en verwijdering van vreemdelingen, van artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de formele motivering van de bestuurlijke handelingen".

Verzoeker gaat vooreerst in op zijn geaardheid. Dienaangaande doet hij gelden:

"Dat de verzoeker bij zijn gehoor stelde dat hij begreep dat hij door mannen aangetrokken was in het 3e secundaire onderwijs, nl rond 14-15.

Dat de verzoeker uitdrukkelijk stelde dat hij zich destijds nog niet als homoseksueel beschreef maar dat hij zich door mannen aangetrokken voelde.

Dat pas rond 17-18, hij begreep dat hij niet meer zou veranderen en dat hij wel degelijk homoseksueel was.

Dat de verzoeker dan stelde dat hij zijn eerste homoseksuele betrekking had terwijl hij 22-23 was.

Dat de tegenpartij deze verklaring beschouwt als een tegenstrijdigheid terwijl dit een proces was in zijn denkoefening over homoseksualiteit.

Dat de verzoeker bvb stelde dat hij toen een tiener was, hij een zekere aantrekkingskracht voelde voor mannen.

Dat dit perfect normaal is bij tieners aangezien deze zijn in een periode waarin zij op zoek zijn naar zichzelf, proberen zichzelf als persoon te definiëren en te zien wie zij zijn.

Dat verzoeker de luciditeit had, in zijn woorden, om dit te erkennen en aan te geven dat hij op die leeftijd nog niet wist of hij zich tot mannen aangetrokken zou blijven voelen.

Dat hij dit proces dan verder volgde en eens volwassen, hij begreep dat hij niet meer zou veranderen.

Dat dit opnieuw een normale evolutie betreft bij mensen.

In de volwassenheid wordt de persoonlijkheid gevormd en doet zij zich gelden, en het is in deze context dat verzoeker zijn persoonlijkheid kon doen gelden, zoals hij tegenover de wederpartij heeft verklaard.

Dat toen hij 22-23 was, de verzoeker zijn eerste homoseksuele betrekking had met een jongen die hij in het zwembad had leren kennen en van wie hij de volledige identiteit gaf.

Dat de tegenpartij de moeilijkheden van de homoseksualiteit in Iran kent.

Dat het dus uiterst ingewikkeld is om zijn homoseksualiteit met anderen te delen, mensen te ontmoeten en zich open te stellen voor anderen.

dat verzoeker, voor hem, zijn homoseksualiteit ervoer.

Nogmaals, er is dus duidelijk geen tegenspraak in wat hij heeft gezegd en het is slechts een kwestie van het verband tussen de gebeurtenissen die hij heeft meegemaakt, zoals hij die heeft meegemaakt in de uiterst specifieke context van homoseksualiteit in IRAN.

Er is dus geen sprake van tegenstrijdigheid in verzoekers verklaringen en zijn verklaringen lijken uiterst geloofwaardig, hetgeen zijn vrees voor vervolging bij terugkeer naar zijn land van herkomst versterkt."

Omtrent de betrapting door zijn vader, verklaart verzoeker:

"De verzoeker stelde dat hij in paniek was en dat alles heel snel gebeurd was.

Dat verzoeker onder stress en emotie, geen aandacht heeft geschonken aan de kamer.

Dat de verzoeker inderdaad in de living was bij de aankomst van zijn vader.

Dat het voor hem bijzonder moeilijk is zijn verhaal verder uit te leggen wegens de stress van de situatie.

Dat de verzoeker handelde zonder echt na te denken.

Dat hij daarom moeite heeft om te verklaren wat gedaan is.

Die pas later "bij zinnen komt", als hij bij zijn vriend thuis is

Dat dit de geloofwaardigheid van zijn verklaring niet in vraag stelt."

Dat hij de naam niet kon verstrekken van de naam van de persoon die op het moment van de betrapting bij hem was, legt verzoeker als volgt uit:

"Bovendien kon verzoeker de naam van de persoon die hem op dat moment vergezelde niet geven, om de eenvoudige reden dat het om een onenightstand ging die verzoeker een paar uur daarvoor had ontmoet en dat er op dat moment geen sprake was van het beginnen van een langdurige relatie.

Dat de verzoeker zo vertelde date ze 3 of 4 keer met elkaar gepraat hadden.

Dat er in feite niets buitengewoons aan is en nog minder een element dat de geloofwaardigheid van verzoeker in dit opzicht in twijfel zou kunnen trekken.

Dat dit soort relaties inderdaad veel voorkomt in zowel homo- als heteroseksuele relaties.

Dat dit de homoseksualiteit van de verzoeker niet in twijfel trekt."

Inzake zijn relatie met Nima, voert verzoeker verder aan:

“Wat zijn relatie met NIMA betreft, deelde verzoeker mee dat het om een andere persoon ging en dat hij ook een relatie met die andere persoon had gehad.

Hij gaf aan dat deze relatie enkele maanden duurde en eindigde omdat hij geen nieuws meer van hem had nadat zijn familie te weten was gekomen dat hij homoseksueel was.

Dat, nogmaals, de verzoeker hier duidelijk over was.

Dat hij, nogmaals tijdens zijn gehoor, veel details kon geven over zijn gehoor”.

Met betrekking tot zijn relatie met Alireza, stelt verzoeker:

“Overwegende dat de verzoeker verwees naar 2 gebeurtenissen met een zekere ALI REZA.

Dat terwijl de tegenpartij dacht dat zijn verklaringen duidelijk tegenstrijdig waren, de verzoeker stelde dat hij eigenlijk 2 ALI REZA gekend had.

Dat de tegenpartij hierdoor in de war was.

Dat de verzoeker geen uitleg kon geven zodat zijn verklaringen hieromtrent niet tegenstrijdig zijn.”

Aangaande Vahid, betoogt verzoeker:

“Dat de verklaringen eigenlijk niet tegenstrijdig zijn.

Dat de tegenpartij zich vergist zou hebben bij het lezen van zijn verklaringen

Dat de perceptie over eenzelfde relatie eigenlijk verschilt.

Dat in zijn eerste gehoor, de verzoeker verklaarde dat Vahid hem zag als een heel serieuze relatie en dat hij wenste te trouwen met de verzoeker.

Dat bij zijn tweede gehoor, de verzoeker zijn visie van de relatie verklaarde, nl dat hij niet gedacht had aan het huwelijk.

Dat zij duidelijk niet dezelfde projecten hadden en daarom keerde Vahid terug naar België toen hij dat besepte.

dat ook hier is er geen tegenstrijdigheid.”

Omtrent de stappen die hij in België ondernam om homoseksuelen te ontmoeten, geeft verzoeker aan:

“Dat door de sanitaire crisis hij niet kon gaan naar ontmoetingsplaatsen.

Dat bars en cafés gesloten zijn.

Dat de onderzoeker geen stappen kon ondernemen.

Dat via apps, onbekenden leren kennen ingewikkeld of verboden is.

Dat ook de communicatie via Internet onmogelijk is daar hij geen Frans of Engels spreekt.

Het is dan ook moeilijk de kritiek op verzoeker te begrijpen, op grond waarvan zijn geloofwaardigheid in elk geval niet in twijfel kan worden getrokken.

Dat de tegenpartij redelijkwijze niet kan verwachten dat de verzoeker een boete krijgt bij niet-naleving van de regels nav de sanitaire crisis.

Dat deze elementen de geloofwaardigheid en vrees van de verzoeker niet in vraag kunnen stellen.”

Vervolgens gaat verzoeker in op zijn politieke activiteiten. In dit kader doet hij gelden:

“Overwegende dat de verzoeker vanaf 2009-2010 een politieke partij steunde.

Dat hij stelde lid te zijn geweest tijdens 1 jaar want hij was politiek actief tijdens 1 jaar.

Dat hij echter nog belangstelling had voor deze partij.

Dat hij deelnam aan acties, betogingen, dat hij acties en vergaderingen organiseerde.

Dat hij weliswaar geen officieel lid was van een partij maar bleef zijn politieke standpunten aan het licht te brengen.

Dat de overheden hem echter beschouwen als lid en hij werd aangehouden bij dergelijke acties.

Dat in hun databanken, hij opgenomen is als politieke opponent ondanks het feit dat hij geen partijkaart heeft.

Dat de verzoeker ook door de overheden gewonden is bij betogingen.

Dat het profiel van de verzoeker dus atypisch is, dat de aandacht van de overheden trekt vanwege enerzijds zijn homoseksualiteit anderzijds de politieke oppositie.

Dat hij het doelwit is van de overheden maar ook van familieleden die zijn homoseksualiteit niet aanvaarden.

Dat zijn vader een hoge functie bekleedt binnen de Iraanse overheden, wat zijn vrees versterkt.

Dat de verzoeker de lidkaart van zijn vader kon brengen en verklaarde in details welke zijn functies waren in de Iraanse regering.

Dat de vader van de verzoeker, omwille van zijn functie, ongetwijfeld over politieke steun beschikt die vervolgingen zou kunnen betekenen voor de verzoeker.

Dat de vrees van de verzoeker dus geloofwaardig is.”

Verzoeker geeft nog een uiteenzetting, aan de hand van algemene informatie, omtrent de situatie voor homoseksuelen en politieke dissidenten in Iran.

2.2. Verzoeker vraagt op basis van het voorgaande:

“• *De bestreden beslissing te verwerpen ;*

- *en zo het status van vluchteling toe te kennen in de zin van het verdrag van Genève of de subsidiaire bescherming zoals bedoeld in artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980 ;*
- *heel subsidiair, de bestreden beslissingen nietig te verklaren en het dossier te sturen naar het Commissariaat-generaal voor Vluchtelingen en Staatlozen voor bijkomend onderzoek”.*

2.3. Verzoeker voegt ter staving van zijn betoog algemene landeninformatie, inzake de situatie voor homoseksuelen en voor politieke dissidenten in Iran, bij het verzoekschrift (bijlagen 3-7).

3. Beoordeling van de zaak

3.1. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in artikel 62, § 2 van de voormelde wet van 15 december 1980 (Vreemdelingenwet) en de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven ten grondslag van de bestreden beslissing kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissing worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoeker deze motieven kent en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpt. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht *in casu* bereikt en voert hij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

3.2. Dient in dit kader vooreerst te worden vastgesteld dat verzoeker de bestreden beslissing in het geheel niet aanvecht of betwist waar terecht wordt gesteld dat aan de in zijner hoofde vastgestelde bijzondere procedurele noden op passende wijze en middels de nodige steunmaatregelen werd tegemoetgekomen, dat redelijkerwijze kan worden aangenomen dat zijn rechten werden gerespecteerd en dat hij kon voldoen aan zijn verplichtingen.

3.3. Ingevolge artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet wordt verzoekers verzoek om internationale bescherming in hetgeen volgt voor wat de overige elementen betreft ambtshalve bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, en vervolgens in het kader van artikel 48/4.

De Raad dient daarbij een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft aan om welke redenen verzoeker al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in artikel 48/3 en 48/4. Gelet op het devolutieve karakter van onderhavig beroep, dient hij daarbij niet noodzakelijk in te gaan op alle aangevoerde argumenten.

3.4. Verzoeker stelt zijn land van herkomst te hebben verlaten en niet te kunnen terugkeren naar dit land omwille van twee redenen. Ten eerste zou hij homoseksueel zijn, ten gevolge hiervan problemen hebben gekend en daardoor vervolging vrezende. Ten tweede zou hij politieke oppositieactiviteiten hebben gevoerd, ingevolge hiervan problemen hebben ondervonden en omwille daarvan vervolging vrezende.

Dient daarbij vooreerst te worden opgemerkt dat zowel de oprechtheid, de ernst als de geloofwaardigheid van verzoekers verklaringen en vermeende nood aan internationale bescherming danig worden ondermijnd door zijn houding en gedragingen na zijn aankomst in Europa. Uit het niet-betwiste feitenrelaas en hetgeen aangegeven wordt in het verzoekschrift, blijkt immers dat verzoeker reeds op 6 of 7 oktober 2018 toekwam in België. Blijkens zijn initiële gezegden, bij de DVZ, kwam hij zelfs reeds begin april 2018 in België aan (administratief dossier, verklaring DVZ, nr.31). Vervolgens koos hij ervoor om door te reizen naar Duitsland. In dit land verbleef hij nog verscheidene maanden alvorens hij aldaar, voor het eerst in Europa, uiteindelijk een verzoek om internationale bescherming indiende in februari 2019. Dat verzoeker de intentie had om naar Engeland te gaan en aldaar om bescherming te verzoeken, vormt voor zijn houding en gedragingen daarbij geenszins een afdoende verklaring. Redelijkerwijze kan namelijk worden aangenomen dat een verzoeker om internationale

bescherming, die beweert zijn land te zijn ontvlucht vanwege een gegronde vrees voor vervolging en een dringende nood te hebben aan internationale bescherming, onmiddellijk bij aankomst in Europa of kort daarna, van wanneer hij daartoe de kans heeft, een verzoek om internationale bescherming zou indienen. Dat verzoeker naliet dit te doen en gedurende vier maanden talmde alvorens zulk verzoek in te dienen, getuigt niet van een ernstige en oprechte vrees voor vervolging in zijner hoofde en vormt overeenkomstig het gestelde in artikel 48/6, § 4, d) van de Vreemdelingenwet een negatieve indicatie voor verzoekers algehele geloofwaardigheid.

Met betrekking tot de eerste door verzoeker aangehaalde reden waarom hij niet zou kunnen terugkeren naar zijn land van herkomst, met name zijn voorgehouden homoseksuele geaardheid en de hieruit voortgesproten problemen en vrees dient vooreerst te worden opgemerkt dat de geloofwaardigheid hiervan wordt ondergraven doordat verzoeker hiervan in Duitsland niet de minste melding maakte. Dat hij dit louter uit schrik omwille van de Dublinwet en om teruggestuurd te worden naar Iran zou hebben nagelaten, kan daarbij niet overtuigen. Hoe hij met het vermelden van zijn geaardheid de toepassing van de Dublinprocedure dacht te kunnen vermijden, kan immers niet worden ingezien en wordt door hem niet uitgewerkt. Verder kon, net indien hij schrik had om te worden teruggestuurd naar Iran, worden verwacht dat hij zijn geaardheid, die aldaar tot problemen zou (kunnen) leiden, zou hebben vermeld. Verzoeker zou bovendien reeds in Iran, in een homofob klimaat, zijn geaardheid hebben aanvaard, geuit en beleefd. Bovendien vertoefde hij in Duitsland in een land waarin deze geaardheid ten volle werd aanvaard en had hij er een verzoek om internationale bescherming ingediend. Aldus kan redelijkerwijze worden aangenomen dat hij zich had geïnformeerd en op de hoogte was van de in Duitsland vigerende wetgeving en dat hij wist dat zijn geaardheid er geen gevaar met zich bracht. Dit alles geldt nog des te meer nu hij in Duitsland een homoseksuele partner zou hebben gehad.

Bovendien wordt inzake verzoekers voorgehouden geaardheid en de hieruit voortgesproten problemen en vrees in de bestreden beslissing met recht gemotiveerd:

“In verband met uw seksuele geaardheid dient er eerst en vooral gewezen te worden op meerdere tegenstrijdigheden die de geloofwaardigheid van uw asielrelaas onderuit halen. Vooreerst dient opgemerkt te worden dat u inconsistente en tegenstrijdige verklaringen aflegt tussen uw eerste persoonlijk onderhoud d.d. 17.08.2020 en uw tweede persoonlijk onderhoud d.d. 06.11.2020.

Verder stelt het CGVS vast dat u vaag en weinig diepgaand praat over het proces met betrekking tot uw gewaarwording van uw seksuele geaardheid. Zo verklaart u tijdens het eerste persoonlijk onderhoud dat u zich bewust werd van uw seksuele geaardheid in de basisschool, ongeveer in het derde leerjaar (CGVS I, p. 14). U gaat verder en vertelt dat u er nooit problemen mee hebt gehad, u niet schaamde of dacht er iets mis met u was (CGVS I, p. 14). Nochtans vertelt u tijdens het tweede persoonlijk onderhoud dat u 14-15 jaar was toen u merkte dat u aantrekkingskracht voelde tot jongens (CGVS II, p. 12-13). U verklaart te experimenteren met jongens sinds u vijftien jaar oud was. Op dat moment wou u nog niet toegeven aan uzelf dat u homoseksueel was (CGVS II, p. 12-13). U denkt dat u vanaf 1386-1387 (2007-2008), toen u 17 of 18 jaar oud was, begon te aanvaarden dat uw gevoelens niet meer zullen veranderen (CGVS II, p. 12-13). U vertelt dat de bewustwording van uw gevoelens naar mannen toe ervoor zorgde dat u besepte dat er voor u geen plek was in Iran. Het gaf u geen goed gevoel (CGVS II, p. 13). Deze volstrekt tegenstrijdige verklaringen over wanneer u uw seksuele oriëntatie ontdekte en met welke gevoelens deze ontdekking gepaard ging haalt het geloof in uw voorgehouden geaardheid sterk onderuit. Verder haalt u het voorbeeld aan van hoe u als 14-15 jarige naar het zwembad ging en merkte dat u anders naar mannen keek (CGVS II, p. 13). U vertelt over één van uw vrienden, waarmee u intiemer werd naar aanleiding van dat zwembadbezoek en jullie gingen experimenteren (CGVS II, p. 13). Wanneer u later wordt gevraagd naar de jongen van het zwembad, dan verklaart u dat hij A.A. (...) heet. Plots situeert u deze gebeurtenis in een hele andere periode, namelijk toen u 22 of 23 jaar was (CGVS II, p. 15). Dat u over een centrale gebeurtenis in uw beleving van uw geaardheid evenmin eenduidige verklaringen kan afleggen doet verder twijfelen over uw homoseksuele geaardheid en komt uw geloofwaardigheid niet ten goede.”

Verzoeker voert ter weerlegging van de voormelde motieven geen dienstige argumenten aan. Voor de kennelijke tegenstrijdigheden tussen zijn verklaringen tijdens zijn eerste en tijdens zijn tweede persoonlijk onderhoud, dit omtrent zowel het ogenblik en de leeftijd waarop hij zich bewust zou zijn geworden van zijn geaardheid als de wijze waarop hij hiermee omging, biedt hij met zijn betoog in het verzoekschrift in wezen immers niet de minste uitleg. Verder zijn ook zijn verklaringen gedurende het tweede persoonlijk onderhoud, inzake de gebeurtenis in het zwembad, duidelijk en niet voor interpretatie vatbaar en laten deze geen ruimte voor de nuanceringen die verzoeker in het voorliggende verzoekschrift tracht aan te brengen. Dat hij deze centrale gebeurtenis in de ontdekking en beleving van zijn geaardheid de ene keer situeerde op een leeftijd van 14 tot 15 jaar en de andere keer situeerde op

een leeftijd van 22 tot 23 jaar, doet weldegelijk en ernstig afbreuk aan de geloofwaardigheid van zowel deze gebeurtenis als zijn beweerde geaardheid.

Voorts wordt in de bestreden beslissing terecht gesteld:

“Betreffende het incident waarbij uw vader te weten kwam over uw seksuele geaardheid verklaarde u op de DVZ d.d. 09.09.2019 dat uw vader u op heterdaad betrapte in de slaapkamer met uw vriend (Vragenlijst CGVS, vraag 5). Tijdens het eerste persoonlijk onderhoud verklaart u echter dat u betrapt werd in de woonkamer of hal door uw vader terwijl uw ouders in de nieuwjaarsperiode familie gingen bezoeken en ze onverwacht thuis kwamen (CGVS I, p. 13). Tijdens het tweede persoonlijk onderhoud heeft u het echter opnieuw over de slaapkamer (CGVS II, p. 10).”

Verzoeker slaagt er niet in om deze motieven te ontcrachten. Dat hij ten tijde van deze gebeurtenis in paniek, gestresseerd en emotioneel was en dat alles snel gebeurde, kan namelijk hoegenaamd niet verklaren waarom hij dermate tegenstrijdige verklaringen aflegde over de kamer waarin zijn vader hem en zijn vriend zou hebben betrappt. Vooreerst kan net omwille van het ingrijpende karakter van deze gebeurtenis, gezien deze een manifeste afwijking vormde op de alledaagsheid en in acht genomen dat deze van determinerende invloed was op zijn verdere leven, redelijkerwijze worden aangenomen dat deze gebeurtenis in verzoekers geheugen zou zijn gegrift, zodat van hem mocht worden verwacht dat hij hierover eensluidende en coherente verklaringen zou afleggen. Bovendien gaf verzoeker eerder nooit aan dat hij zich de exacte kamer waarin hij werd betrappt niet herinnerde, doch antwoordde hij steevast, zij het op kennelijk tegenstrijdige wijze, op de gestelde vragen. Dat hij *post factum* en ter verklaring van de vastgestelde tegenstrijdigheden plots tracht te laten uitschijnen dat hij het antwoord in wezen niet wist omdat hij zich dit niet herinnerde, kan aldus bezwaarlijk ernstig worden genomen.

Eveneens wordt inzake de voormelde gebeurtenis in de bestreden beslissing met reden aangegeven:

“Gevraagd wie uw vriend was waarmee u betrapt werd, antwoordt u dat u het op dit moment niet kan zeggen omdat er veel door uw hoofd gaat en u even niet op zijn naam komt (CGVS I, p. 16). U gaat verder en zegt dat het eigenlijk geen serieuze relatie was en u zich niet zo lang kan concentreren. U vertelt dat u niet zoveel geslapen hebt en veel gewerkt heeft in het weekend (CGVS I, p. 16). Dat u de naam van uw toenmalige vriend niet meer weet is opmerkelijk. Zeker aangezien dit incident ervoor zorgde dat uw ouders op de hoogte kwamen van uw seksuele geaardheid en u daardoor het huis heeft moeten verlaten. Er kan verondersteld worden dat deze gebeurtenis die een grote invloed heeft gehad op uw leven in Iran in uw geheugen staat gegrift. Tijdens het tweede persoonlijk onderhoud verklaart u echter dat deze persoon Nima heet, dat u hem heeft leren kennen op internet en 3 à 4 keren met hem hebt afgesproken (CGVS II, p. 16). Dit is opvallend, want tijdens uw eerste onderhoud had u het ook reeds over Nima. Tijdens het eerste interview koppelde u Nima niet aan het incident waarbij u betrapt werd. Dit was toen een man waarmee u een relatie had gedurende acht maanden of zelfs langer (CGVS I, p. 17). Volgens uw verklaringen eindigde jullie relatie omdat zijn familie te weten is gekomen dat hij homoseksueel is, en sindsdien hoorde u niets meer van hem (CGVS I, p. 17). Tijdens het tweede persoonlijk onderhoud vertelt u over uw relatie met Nima dat u niet lang samen was met hem, slechts een maand of twee. Volgens uw verklaringen eindigde de relatie deze keer omdat jullie niet veel overeenkomsten hadden en jullie gingen elk jullie eigen weg als vrienden (CGVS II, p. 18). Voorgaande vaststelling zetten de waarachtigheid van uw asielmotieven op de helling.”

Verzoeker slaagt er in het geheel niet in om afbreuk te doen aan deze motieven. Zijn voormelde verklaringen waren duidelijk, niet voor interpretatie vatbaar en meermaals en flagrant met elkaar in strijd. Bovendien legt verzoeker in het verzoekschrift opnieuw verklaringen af die met zijn voormelde verklaringen op meerdere vlakken in strijd zijn. Heden beweert hij, dit in strijd met zijn uiteindelijke gezegden tijdens het tweede persoonlijk onderhoud, immers opnieuw dat de partner met wie hij betrapt werd een andere persoon dan Nima betrof en dat hij diens naam niet kent omdat hij deze persoon slechts enkele uren eerder leerde kennen, het een onenightstand betrof en zij slechts drie of vier keer met elkaar spraken. Inzake zijn relatie Nima, geeft hij dan weer aan dat deze relatie *“enkele maanden”* duurde en eindigde omdat hij geen nieuws meer had van deze persoon nadat diens familie te weten kwam dat hij homoseksueel was. Dit is enerzijds in strijd met zijn verklaringen tijdens het eerste persoonlijk onderhoud, blijkens dewelke de relatie met Nima zeven of acht maanden zou hebben geduurd, en anderzijds in strijd met zijn verklaringen tijdens het tweede persoonlijk onderhoud, blijkens dewelke hun relatie eindigde omdat er te weinig overeenkomsten waren en zij elk hun eigen weg gingen als vrienden. Dat verzoeker dermate tegenstrijdige verklaringen aflegde over de persoon met wie hij betrapt werd, de vraag of dit al dan niet Nima was en de relatie die hij met Nima had, doet op fundamentele wijze afbreuk aan de geloofwaardigheid van zijn beweerde geaardheid en problemen.

Bovendien wordt in de bestreden beslissing op gerechtvaardigde wijze gemotiveerd:

“Ook over Ali Reza A.Z. (...) lijken uw verklaringen over de twee onderhouden uiteen te lopen. Ali Reza A.Z. (...) is volgens uw verklaringen tijdens het eerste persoonlijk onderhoud een medestudent uit Karaj die op de hoogte was uw seksuele geaardheid en die dit als grapje, samen met Shoheil heeft geuit naar een medestudente die een oogje op u had. Ook u grapte mee dat u inderdaad op mannen viel. Zo hoopte u dat ze eindelijk ging stoppen met haar avances (CGVS I, p. 13-15). In het tweede persoonlijk onderhoud is Ali Reza A.Z. (...) ineens de jongen van het zwembad met wie u een seksuele relatie had (CGVS II, p. 15). Wanneer u geconfronteerd wordt met deze vaststelling antwoordt u dat het wel om een misverstand moet gaan, aangezien er twee Alireza's zijn. Één die in Karaj studeerde en de andere was de jongen van in de buurt waar u een relatie mee had. U herhaalt dat u zich missproken moet hebben of het niet duidelijk zal uitgelegd hebben (CGVS II, p. 18). Dit is niet ernstig. U gebruikte duidelijk dezelfde achternaam (CGVS I, p. 15; CGVS II, p. 15). Aangezien u beide Alireza's goed kende en ze beiden een belangrijke rol spelen in uw relaas kan er verwacht worden dat u een betere kennis van hun elementaire identiteitsgegevens aan de dag legt.”

Verzoeker voert ter weerlegging van de voormelde motieven geen dienstige argumenten aan. Hij vergenoegt zich er immers toe eenvoudigweg te herhalen dat hij twee Alireza's kende. Hiermee doet hij op generlei wijze afbreuk aan de voormelde, inzake deze verklaring gedane vaststellingen.

Daarenboven wordt in de bestreden beslissing terecht gesteld:

“Ook over Vahid (Wahid) N. (...) bent u niet eenduidig. Tijdens het eerste persoonlijk onderhoud vertelt u dat Vahid N. (...) uw vriendje was in Duitsland. Hier verklaart u dat jullie een serieuze relatie hadden en zelfs al over trouwen hadden gesproken. Hij kampte met een zware depressie en hij werd teruggestuurd naar Iran (CGVS I, p. 16-17). Tijdens het tweede persoonlijk onderhoud heeft u het opnieuw over Vahid N. (...) maar deze keer haalt u aan dat N. (...) verliefd was op u, maar u niet verliefd was op hem en dat u geen toekomst zag in een serieuze relatie of huwelijk met hem (CGVS II, p. 15-16). Dat u ook over uw relatie met Vahid geen eensluidende verklaringen kan afleggen haalt het geloof in de voorgehouden homoseksuele relatie onderuit en doet dan ook afbreuk aan het geloof in uw verklaarde seksuele oriëntatie. De vaststellingen zetten uw geloofwaardigheid verder op de helling.”

Verzoeker slaagt er niet in om deze motieven te ontkrachten. Waar hij de voormelde tegenstrijdigheden tracht te verklaren door het verschil in visie en perspectief van beide partners op hun relatie, dient immers te worden opgemerkt dat de voormelde verklaringen beide verzoekers visie omtrent deze relatie behelsden. Dat hij enerzijds aangaf dat het een serieuze relatie was en dat zij het zelfs over trouwen hadden gehad doch anderzijds aangaf dat hij geen toekomst zag in een serieuze relatie of huwelijk met Vahid, is weldegelijk incoherent en doet afbreuk aan de geloofwaardigheid van zijn gezegden.

Verzoeker laat de bestreden beslissing verder geheel ongemoeid waar gemotiveerd wordt:

“Tijdens het tweede persoonlijk onderhoud kan u de gebeurtenis waarbij uw vader u betrapte met uw vriend zelfs niet meer plaatsen in de tijd. U geeft weer dat het enkele maanden was voor uw visumaanvraag was en dat u door deze gebeurtenis het huis uit moest (CGVS II, p. 10). Zo verklaart u dat u tot op dat moment nog thuis woonde bij uw ouders (CGVS II, p. 10) terwijl u tijdens het eerste persoonlijk onderhoud nochtans verklaarde dat u op dat moment niet meer thuis bij uw ouders woonde, maar u een sleutel had en soms nog langsging om uw moeder te bezoeken (CGVS I, p. 13). Deze markante tegenstrijdigheid doet het geloof in uw relaas verder afbrokkelen. Dat u bovendien ook het einde van uw verhaal verandert is opmerkelijk. Tijdens het eerste persoonlijk onderhoud vertelt u dat u naar buiten bent kunnen lopen toen uw vader u aanviel, u in de auto sprong van uw vriendje en jullie zijn weggereden. Jullie gingen naar zijn huis waar u een tijdje logeerde (CGVS I, p. 17). U vertelt dat u niet naar uw vriend Said ging omdat uw ouders hem ook wisten wonen en u hem niet in de problemen wou brengen (CGVS I, p. 17). Echter vertelt u tijdens het tweede persoonlijke onderhoud dat terwijl uw vader u klappen gaf, u het huis ontvluchtte. Daarna belde u Said en kwam hij u ophalen en bracht kleren voor u mee (CGVS II, p. 16). Dat u plots kan bellen naar Said is bijzonder, aangezien u volgens uw eerdere verklaringen beide geen gsm bij had op het moment dat u betrappt werd (CGVS I, p. 13). Ook deze tegenstrijdigheid getuigt niet van een waarachtig relaas, waardoor er kan geconcludeerd worden dat u niet in staat bent eensluidende verklaringen af te leggen. Dit doet het geloof in uw voorstelling van de wijze waarop uw ouders uw seksuele geaardheid vernamen en de problemen die u hierdoor ondervond verder afbrokkelen.”

Deze motieven vinden steun in het dossier, zijn pertinent en terecht en blijven, gezien verzoeker deze geheel ongemoeid laat, onverminderd gelden.

Eveneens wordt in de bestreden beslissing met reden gemotiveerd:

“Daarnaast verklaart u tijdens uw eerste persoonlijk onderhoud dat u in Iran gebruik maakte van websites en verschillende plaatsen kent waar homoseksuelen elkaar kunnen ontmoeten (CGVS I, p. 14-15, 17). Bovendien verklaart u tijdens uw tweede persoonlijk onderhoud dat u zich soms alleen voelt en

graag wat meer naar plaatsen wilt gaan waar homoseksuelen elkaar ontmoeten (CGVS II, p. 17). Dan is het wel merkwaardig dat u in België geen idee heeft van clubs of bars waar homoseksuelen elkaar ontmoeten (CGVS II, p. 17). Integendeel, u ontwijkt verschillende keren de vraag en begint over uw problemen in het opvangcentrum en over de taalbarrière (CGVS II, p. 17). Wanneer u wordt gevraagd of u internetsites en applicaties kent, dan antwoordt u dat u weet dat ze bestaan, maar er geen kent (CGVS II, p. 17). U verklaart indien u zou weten welke apps er bestaan, u die zeker zal installeren (CGVS II, p. 17). U vraagt zelfs aan het CGVS waar u terecht zou kunnen om mensen te ontmoeten (CGVS II, p. 17). Wanneer u wordt geconfronteerd met de vraag waarom u de moeite niet doet en gewoon op internet zoekt welke mogelijkheden er bestaan om iemand te leren kennen, als u dat graag wilt, dan antwoordt u dat de bars nu zijn gesloten en dat u wel reeds in het Farsi heeft gezocht naar applicaties maar u die niet vond (CGVS II, p. 17-18). Uw uitleg dat u niet weet hoe u dit in het Frans of Engels moet opzoeken is geen afdoende reden voor een universitair geschoolde volwassen man met een behulpzame sociale assistente (CGVS II, p. 17,18). Nochtans gaf u zelf aan dat u een enorme behoefte heeft aan sociale contacten en graag een vaste stabiele relatie zou willen, maar daar handelt u helemaal niet naar (CGVS I, p. 15; CGVS II, p.17). Uw houding en gebrek aan interesse plaatsen wederom vraagtekens bij de geloofwaardigheid van uw beweerde seksuele geaardheid.”

Verzoeker slaagt er niet in om deze motieven te ontcrachten. Dat het door de “sanitaire” crisis van bij zijn (tweede) aankomst in België in februari 2019 tot aan zijn tweede gehoor in november 2020 onmogelijk zou zijn geweest om – al dan niet via het internet of via apps – mensen te leren kennen of te ontmoeten en/of bars te bezoeken, wordt door verzoeker op generlei wijze aangetoond of aannemelijk gemaakt. Waar hij opnieuw wijst op zijn gebrekkige kennis van het Frans en het Engels, dient, nog daargelaten dat hij hoegenaamd niet aantoot of aannemelijk maakt dat of waarom het in het Farsi onmogelijk zou zijn om zulks te bewerkstellingen, te worden opgemerkt dat hij hiermee geenszins een afdoende verklaring biedt voor zijn totale gebrek aan pogingen om, in weerwil van zijn verklaarde eenzaamheid, wil om homoseksuelen te ontmoeten, sociale contacten aan te gaan en een vaste partner te vinden, als universitair geschoolde volwassen man, bijvoorbeeld met de hulp van zijn sociale assistente, de nodige opzoekingen te doen inzake apps, websites, andere middelen of plaatsen waarop hij andere homoseksuelen zou kunnen leren kennen.

De voormelde vaststellingen volstaan om te besluiten dat niet het minste geloof kan worden gehecht aan verzoekers vermeende homoseksuele geaardheid, de hieruit voorgesproten problemen en vrees en de hierop gebaseerde, beweerde nood aan internationale bescherming.

Met betrekking tot de tweede, door verzoeker aangehaalde reden waarom hij niet zou kunnen terugkeren naar zijn land van herkomst, met name zijn voorgehouden politieke activiteiten en de omwille hiervan ontstane en gevreesde problemen en vrees, wordt in de bestreden beslissing voorts met recht gemotiveerd:

“Wat betreft uw politieke activiteiten in Iran waar u ook een vrees aan koppelt (CGVS II, p. 5), moet er besloten worden dat u ook daarover niet consistent bent. Zo verklaart u tijdens het eerste persoonlijk onderhoud dat u in Iran niet zoveel politieke activiteiten gehad heeft (CGVS I, p. 5). Eerder verklaarde u echter al op de DVZ d.d. 09.09.2019 dat u één jaar lid was van de partij Jonbesh Meli (vragenlijst CGVS, vraag 5), terwijl u tijdens het persoonlijk onderhoud verklaart dat u geen deel uitmaakte van een vereniging of partij, maar dat u met Said en nog een aantal vrienden deelnam aan demonstraties (CGVS I, p. 5). Wanneer er u wordt gevraagd of het over bijeenkomsten ging en het dus niet echt een vereniging of partij is, antwoordt u dat de partij niet geregistreerd was, maar wel Fa’alane Sabze Iran heette (CGVS I, p. 6). U verklaart actief te zijn sinds het jaar 1388 of 1389 (2009 of 2010), tot vlak voor uw vertrek uit Iran op 4 of 5 oktober 2018 (CGVS I, p. 6-7). Deze uitspraken vallen bijgevolg op geen enkele manier te rijmen met de verklaringen die u bij de DVZ aflegde. Wanneer er u wordt gevraagd waarom u besloot zich aan te sluiten bij de partij haalt u opnieuw uw vader aan en hoe hij u betrapte op heterdaad en dat vanaf toen alles mis ging (CGVS I, p. 6). Deze verklaring strookt niet met uw andere verklaringen waarbij u eerder antwoordde dat u sinds 1388 of 1389 deel uitmaakt van de partij, dit dus lang voor u betrap werd door uw vader in maart of april 2017. Wanneer u geconfronteerd wordt met uw antwoorden op de DVZ waar u verklaarde voor één jaar deel uit te maken van de partij Jonbesh Meli, vergoelijkt u dat u Jonbesh Meli heeft gezegd omdat deze groep actief is in Teheran en jullie een gezamenlijk doel en ongeveer dezelfde activiteiten hebben (CGVS I, p. 7). In verband met de periode dat u actief was verklaart u dat u heel actief was gedurende één jaar, maar daarna meer de partij ondersteunde (CGVS I, p. 7). Uw verschillende verklaren vallen niet met elkaar te rijmen en komen uw geloofwaardigheid niet ten goede. Gezien bovenstaande tegenstrijdigheden kan er geen geloof worden gehecht aan uw politiek activisme in Iran.”

Verzoeker voert ter weerlegging van deze motieven geen dienstige argumenten aan. Door eenvoudigweg aan te geven dat hij vanaf 2009-2010 “een politieke partij steunde”, dat hij gedurende

één jaar politiek actief was maar nadien nog belangstelling had voor “deze partij”, deelnam aan acties, betogingen en acties en vergaderingen organiseerde, alsmede dat hij weliswaar geen officieel lid was van een partij maar zijn standpunten aan het licht bleef brengen, ontkracht hij de voormelde motieven namelijk op generlei wijze. Dat hij dermate veelvuldige en manifest tegenstrijdige verklaringen aflegde over zijn vermeende politieke activiteiten, zoals genoegzaam blijkt uit zijn voormelde verklaringen, maakt dat aan deze activiteiten niet het minste geloof kan worden gehecht.

Verzoeker voert blijkens een lezing van het verzoekschrift verder niet één concreet en dienstig argument aan ter weerlegging van de volgende, in de bestreden beslissing opgenomen motieven:

“Hoewel de bedrieglijkheid van uw politieke activiteiten verhinderen dat er geloof kan gehecht worden aan de vervolgingsfeiten die eruit voort vloeien kan er ten overvloede opgemerkt worden dat ook de vervolgingsfeiten op zich niet kunnen overtuigen van een beschermingsnood in uw hoofde. U heeft het wel over een arrestatie tijdens een betoging, maar uit uw verklaringen blijkt dat u vrijgelaten werd omdat er geen bewijzen waren van uw deelname aan dit protest (CGVS I, p. 8). Nergens uit uw verklaringen blijkt dat u hierdoor nog problemen zou kennen. U sprak op de DVZ d.d. 09.09.2019 ook over een incident waarbij u neergestoken werd met een mes door een vriend van uw vader (vragenlijst CGVS, vraag 5). Dit haalt u niet aan tijdens het persoonlijk onderhoud. U spreekt wel over verwondingen door de autoriteiten tijdens het protest (CGVS I, p. 12). U beweert inzake deze gebeurtenis over bewijsstukken te beschikken en meent dat uw advocaat deze zou doorsturen maar het CGVS heeft niets ontvangen omtrent dit incident (CGVS I, p. 12). Daarnaast haalt u tijdens uw tweede persoonlijk onderhoud aan nog recent berichten te hebben ontvangen van Madjid K. (...), een werknemer van uw vader. Er werd u gevraagd om ook deze berichten door te sturen, maar tot op heden heeft het Commissariaat-generaal niets ontvangen (CGVS II, p. 5, 18-19). Dat u nalaat om de bewijsstukken die u ter beschikking heeft aan het CGVS over te maken schaadt andermaal het geloof in de voorgehouden incidenten. Bijkomend haalt u ook aan dat u in Duitsland politieke activiteiten had (CGVS II, p. 4). Zo verklaart u dat u in Duitsland eens had afgesproken met nog andere personen om een actie te voeren tegen de doodstraf in Iran voor politieke gevangenen. Jullie hebben een aantal keren gebrainstormd over acties, maar nergens vertelt u dat u effectief aan acties hebt deelgenomen (CGVS II, p. 4). U hebt bijgevolg door middel van uw verklaringen niet aannemelijk gemaakt dat u na uw vlucht uit Iran alsnog in het vizier van de Iraanse autoriteiten zal komen omwille van uw politiek activisme.”

Deze motieven vinden steun in het dossier, zijn pertinent en terecht en blijven, gezien verzoeker ter weerlegging hiervan niet één concreet en dienstig argument aanvoert, onverminderd gelden.

Verzoeker laat de bestreden beslissing in wezen verder volledig onverlet waar terecht gemotiveerd wordt:

“In verband met de relatie die u had met uw vader bent u ook op zijn allerm minst consistent. Terwijl u tijdens het eerste persoonlijk onderhoud nog verklaart dat u vroeger erg gesteld was op uw vader en u een hechte band had tot u doorhad wat voor werk hij deed binnen de Iraanse autoriteiten (CGVS I, p. 6-7), verklaart u tijdens het tweede persoonlijk onderhoud dan weer dat de band eigenlijk nooit goed is geweest, als sinds uw kindertijd (CGVS II, p. 11). U verklaart dat u nooit een band hebt kunnen opbouwen omdat hij altijd heel autoritair was en uw moeder mishandelde (CGVS II, p. 11). Wanneer u gevraagd wordt wat de functie is van uw vader bij de Iraanse autoriteiten, dan moet u bekennen dat u niet weet wat zijn functie of graad precies is. U weet ook niet sinds wanneer uw vader is tewerkgesteld bij de overheid (CGVS II, p. 6-8). U vertelt enkel dat het een hoge functie was (CGVS II, p. 7). Er mag van u verwacht worden indien u uw vader en zijn medewerkers vreest, dat u tenminste op de hoogte bent wat uw vader precies doet bij de overheid en over welke functie en graad hij beschikt. Na uw tweede persoonlijk onderhoud stuurde u nog een foto door van de lidkaart van uw vader, waar in staat dat uw vader lid is de ‘Basji Office of Athletes’ sinds 1 augustus 2013 en legt u een artikel neer waarin hij als secretaris van de Iraanse scheidsrechtersvereniging binnen het gewichtheffen wordt aangeduid. Deze stukken kunnen geen van beiden uw these dat uw vader een hoge functie binnen de Basji heeft ondersteunen. Aangezien u de positie van uw vader centraal plaatst in uw vervolgingsverhaal schaadt uw onvermogen om zijn positie aan de hand van verklaringen of stukken aan te tonen verder uw vluchtverhaal.”

Voor zijn tegenstrijdige verklaringen omtrent zijn relatie met zijn vader, biedt hij immers niet de minste uitleg. Door eenvoudigweg te herhalen dat zijn vader een hoge functie bekleedt en te wijzen op zijn eerder afgelegde verklaringen en de eerder neergelegde lidkaart, doet verzoeker voorts op generlei wijze afbreuk aan de voormelde, inzake deze verklaringen en deze lidkaart gedane vaststellingen.

De voormelde vaststellingen volstaan om te besluiten dat niet het minste geloof kan worden gehecht aan verzoekers vermeende politieke engagement en activiteiten en aan de beweerdelijk hieruit voortgevloeide problemen, vrees en nood aan internationale bescherming.

De door verzoeker neergelegde documenten, opgenomen in de map 'documenten' in het administratief dossier, kunnen omwille van de in de bestreden beslissing aangehaalde, pertinente en terechte redenen, die door verzoeker overigens niet worden weerlegd of betwist, tot slot geen afbreuk doen aan het voorgaande. Deze redenen worden, gezien verzoeker deze niet aanvecht of betwist, door de Raad overgenomen en luiden als volgt:

“U heeft bovenstaande appreciatie niet kunnen ombuigen met de door u neergelegde documenten. De kopieën van uw shenasnameh en de shenasnamehs van uw ouders vormen een bewijs van nationaliteit en identiteit, hetgeen niet ter discussie staat. Daarnaast werd u gevraagd om een kopie van uw paspoort door te sturen, maar tot op heden heeft het commissariaat-generaal niks ontvangen omtrent uw paspoort (CGVS II, p. 6, 19). Uw universitair diploma, de door u behaalde certificaten als gewichtheffer, de artikels over de activiteiten van uw vader binnen deze sporttak in Iran en de twee foto's van u missen bewijskracht om uw asielmotieven te onderschrijven. Deze stukken zeggen immers louter iets over uw scholingsgraad, beroepsactiviteiten en de verwezenlijkingen van u en uw vader binnen het gewichtheffen. De lidkaart van uw vader werd hierboven reeds besproken.”

Gelet op het voorgaande, is verzoekers verwijzing naar algemene informatie over de situatie voor homoseksuelen en voor politieke dissidenten in Iran voor het overige niet dienstig. Deze informatie is van louter algemene aard en heeft geen betrekking op verzoekers persoon. Verzoeker kan met zijn verwijzing naar dergelijke, louter algemene informatie geenszins volstaan om aan te tonen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst daadwerkelijk zou dreigen te worden gevisieerd of vervolgd. Verzoeker dient zulks *in concreto* aannemelijk te maken en blijft hier, gelet op hetgeen voorafgaat, manifest in gebreke.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

3.5. Verzoeker beroept zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen op geen andere elementen dan de hoger aangehaalde asielmotieven. Gelet op de hoger gedane vaststellingen dienaangaande, toont hij, de overige elementen in het dossier mede in acht genomen, niet aan dat in zijner hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

3.6. Gelet op het voorgaande toont verzoeker niet aan dat hij vroeger vervolgd is geweest of slachtoffer is geweest van ernstige schade. Derhalve kan hij zich te dezen niet dienstig beroepen op de toepassing van artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet.

3.7. De Raad ziet gelet op het voorgaande geen reden om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te sturen naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negenentwintig november tweeduizend eenentwintig door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

J. BIEBAUT